

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۴ مارچ ۲۰۲۳

در دفاع از طالب؟!؟

چارزانو نشستن دیر هنگام امپریالیسم امریکا!

دوشنبه - ۲۲ حوت ۱۴۰۱ - کابل: از چندی بدین سو باز هم بحث در مورد موافقتنامه دوحه و ضمن ادای احترام به آن موافقتنامه، "طالب" و "غنی احمدزی" را متهم به تخطی و ناکامی آن موافقتنامه نمودن چنان اوج گرفته، که مجدداً و طنفروش معروف "زلمی خلیلزاد" را به میدان داری فراخوانده و نامبرده هم هرچه از دهنش بیرون می شود، به آدرس همه کس بلبل سرائی می نماید، بدون آن که به نقش جنایتکارانه و وطنفروشانه خودش و سیاست های استعماری امپریالیسم امریکا کوچکترین اشاره ای نماید. در یادداشت امروز توجه شما خوانندگان گرامی را به نکات آتی جلب می نمایم:

۱- این درست است که در افغانستان تحت سیطره طالب و نظام ملاسالار، ظلم، بیعدالتی، کشتار بیگناهان، زن ستیزی و حذف زنان از زندگی اجتماعی، عجالتاً بستن درب معارف بر روی زنان، بی حقوقی اکثریت قریب به اتفاق باشند کشور، سلب آزادیهای دموکراتیک، صدور حکم اعدام برای نویسندگان مخالف نظام ملاسالار، بیکاری، فقر و گرسنگی و ... بیداد می کند، مگر تمام اینها بدان معناییست که طالب از موافقتنامه دوحه تخطی نموده است و به چنین کارهایی دست یازیده است.

این شما و اینهم موافقتنامه دوحه؛ نشان بدهید که در کدام قسمت از آن موافقتنامه ننگین طالب متعهد به آزادی و اعاده حقوق زنان-بدون چوکات اسلامی- شده است که امروز سیاست های زن ستیزانه و جنایتکارانه اش را در قبال زنان عدول و تخطی از موافقتنامه دوحه بگویند، در کجای قرار داد دوحه اولاً از حقوق و آزادیهای دموکراتیک صحبت به عمل آمده در ثانی اگر اشارات تلویحی هم در کدام جایی صورت گرفته باشد، قید-چوکات اسلامی- را با خود نداشته باشد.

طالب در موافقتنامه دوحه تعهد نموده که نه خودش به منافع امریکا و دوستانش آسیب می رساند و نه هم به دوستان و متحدانش اجازه می دهد تا به چنین کاری از خاک افغانستان دست یازند، در طی این ۱۸ ماه همه شاهدیم که طالب در تعهد خود سخت وفادار مانده، در تمام این مدت کمترین آسیبی به منافع امریکا نرسانده است. این که افغانها را می کشد و به بند می افگند و فضای سکوت گورستانی را می خواهد برکشور حاکم گرداند، هیچ ربطی به موافقتنامه دوحه ندارد.

۲- این که تعدادی از سناتوران و به تاسی از آنها برخی از رسانه های رسمی جهان، دوباره به موافقتنامه دوحه برگشته با پیش انداختن و ظن فروش بی بدیل تاریخ معاصر کشور "زلمی خلیل زاد" می خواهند بار گناهان شان را به گردن طالب و نظام ملاسالار ببندازند، بدان علت نیست که گویا آنها به سرنوشت خلق افغانستان علاقه داشته و مصایب و مظالمی که بر خلق ما وارد می شود باعث تأثر و عکس العمل آنها شده است. عکس چنین تصویری، سروصدهائی که اخیراً در این رابطه به وجود آمده و تعدادی از "نخبگان سیاسی بی خبر و دیر فهم فراری" از کشور ما را نیز به خود مشغول نموده، عمدتاً جهت مصارف داخلی خود امپریالیسم امریکا صورت می گیرد.

یعنی در حالی که مجلس نمایندگان قبلی ایالات متحده امریکا که در آن دموکراتها اکثریت داشتند، فرار امریکا از افغانستان و سیاست های بایدن را در آن زمینه ستایش می کردند و اگر انتقادی هم داشتند، آن را به موافقتنامه دوحه که در زمان "ترمپ" امضاء شده بود، نسبت می دادند، همان مجلس اکنون که جمهوریخواهان در آن اکثریت دارند، تلاش می ورزد تا کاخ سفید و شخص بایدن را با وزارتخانه های دفاع و خارجه امپریالیسم امریکا، مسؤول تمام عواقب مرگبار بعد از فرار مفتضحانه اشغالگران امریکائی و شرکاء معرفی بدارند. به عبارت ساده تر، هردو طرف می کوشند قضیه افغانستان را به مثابه "پیراهن عثمان" علیه یک دیگر به کار بگیرند، صرف با این تفاوت که یکی موافقتنامه را عامل معرفی می دارد و دیگری فرار مفتضحانه را.

به علاوه این مصرف داخلی، چسبیدن به این کاه بیدانه که هیچ عاید و منفعتی برای افغانستان و مردم ما نداشته و نخواهد داشت، یک مصرف بین المللی هم دارد و آن این که امروز در اکثر کشور های جهان، مخالفان سیاست های امپریالیسم امریکا درست و یا نادرست اوضاع کشور خودشان را با آنچه در افغانستان گذشت و به فرار مفتضحانه امپریالیسم امریکا تمام شد، گره زده، می کوشند تا رهبران بقیه کشور های جهان را از "بی وفائی" و "ناپییگیری" و "بد عهدی امپریالیسم امریکا" بر حذر دارند، این فضاء باعث شده است تا هردو جناح یعنی هم دموکراتها و هم جمهوریخواه ها، در کنار آن که یک دیگر شان را مورد انتقاد قرار می دهند، بیشترین بارملامتی را بر دوش نوکر زرخرد و برده بی وجدان شان "غنی احمدزی" و باندش انداخته، جنایات کنونی طالب را به نحوی تخطی از موافقتنامه دوحه قلمداد نمایند.

هموطنان گرامی!

عملکرد طالب در طی بیش از ۳ سالی که از عمر این موافقتنامه می گذرد، به صراحت نشان داده است که آنها به اجرای آن موافقتنامه سخت پایبند بوده هیچ نوع تخطی از آن در عملکرد شان دیده نمی شود. به همین اساس تمام مصیبت هائی که امروز با آن دست و پنجه نرم می نمائیم، اگر زنان و مادران ما در خانه محبوس شده اند، اگر دختران و خواهران ما از تعلیم محروم شده اند، اگر خود بیکار و گرسنه مانده ایم، اگر هیچ گونه فضای آزاد و دموکراتیک در جامعه وجود ندارد و زمامداران جنایتکار طالب هر نوع مخالفتی را "واجب القتل" معرفی می دارند و ... همه و همه محصول موافقتنامه استعماری دوحه می باشد. این موافقتنامه در تاریخ کشور ما کمتر از قرارداد گندمک و دیورند ننگین نیست. اعمال چنین موافقتنامه ننگینی است که ما را بدین روز انداخته است. مسلم است که نخستین گام جهت آزادی کشور از سلطه استعمار و ارتجاع هار مذهبی، پاره کردن این موافقتنامه ننگین و ضد ملی می باشد. به امید آنروز!

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!
مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!